

Bilag 8 – OECD (DFOECDF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Afgrænsning af fordringstypen

Dette bilag vedrører fordringer efter OECD og Europarådets konvention om administrativ bistand i skattesager af 25. januar 1988, der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 132 af 26. februar 1992 om gensidig administrativ bistand i sager om direkte og indirekte skatter mellem stater, der er medlem af Europarådet eller OECD.

Det følger af § 1 til lov nr. 132, at konventionen er optaget som bilag til loven (herefter ”OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager”). De nævnte fordringer er omfattet af fordringstypekoden DFOECDF.

International Inddrivelse har oplyst, at der i henhold til OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, ikke er hjemmel til at beregne renter af fordringer omfattet af dette bilag, når fordringerne er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Fordringstypen DFOECDF omfatter kun hovedfordringer i henhold til art. 2 og bilag A i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, som bistandssøgende stater (herafter også ”Fordringshaver”) efter artikel 11 i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager fremsætter anmodning om bistand til inddrivelse af.

Det er International Inddrivelses opfattelse, at administrative bøder i henhold til art. 2, jf. art. 3, stk. 1, litra c, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, er relaterede fordringer, som relaterer sig til en hovedfordring. Disse fordringer er omfattet af fordringstypen ADS-BUUR, og skal indberettes som relaterede fordringer til fordringstypen DFOECDF.

Det er desuden International Inddrivelses opfattelse, at omkostninger, der er forbundet med inddrivelsen i henhold til art. 2, jf. art. 3, stk. 1, litra c, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, er relaterede fordringer, som relaterer sig til en hovedfordring. Disse fordringer er omfattet af fordringstypen OMKUURE, og skal indberettes som relaterede fordringer til fordringstypen DFOECDF.

Det er ligeledes International Inddrivelses opfattelse, at renter efter art. 2, jf. art. 3, stk. 1, litra c, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, er relaterede fordringer, som

relaterer sig til en hovedfordring. Disse fordringer er omfattet af fordringstypen RENORUD, og skal indberettes som relaterede fordringer til fordringstypen DFOECDF.

Parterne har aftalt, at renter efter art. 2, jf. art. 3, stk. 1, litra c, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, som Fordringshaver fremsender uden en relateret hovedfordring, skal indberettes som selvstændige hovedfordringer til fordringstypen RENHFUD.

Parterne har ligeledes aftalt, at omkostninger, der er forbundet med inddrivelsen i henhold til art. 2, jf. art. 3, stk. 1, litra c, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, som Fordringshaver fremsender uden en relateret hovedfordring skal indberettes som selvstændige hovedfordringer til fordringstypen OMGBFUD.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager

Den bistandssøgte myndighed inddriver efter anmodning fra den bistandssøgende stat fordringer, der er omfattet af OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, jf. art. 1, stk. 2, litra b og art. 11, i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager.

Det følger af art. 2 i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, hvilke fordringer konventionen finder anvendelse på. Af art. 2, stk. 1, litra a, pkt. 1 – 3, i konventionen fremgår det således, at konventionen finder anvendelse på skatter af indkomst eller fortjeneste, skatter af kapitalgevinster, som pålignes uafhængigt af skatten af indkomst eller fortjeneste samt af skatter af formue, som alle pålignes på en kontraherende stats vegne.

Af art. 2, stk. 1, litra b, pkt. 1, i konventionen fremgår det, at konventionen finder anvendelse på skatter af indkomst, fortjeneste, kapitalgevinster eller formue, som pålignes på en kontraherende stats politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne. Derudover finder konventionen anvendelse på tvungne bidrag til sociale sikringsordninger, som betales til staten eller til sociale sikringsinstitutioner, som er oprettet i medfør af den offentligretlige lovgivning, jf. art. 2, stk. 1, litra b, pkt. 2.

Konventionen finder i henhold til art. 2, stk. 1, litra b, pkt. 3, a - g, anvendelse på skatter af andre kategorier, undtagen toldafgifter, som pålignes på en kontraherende stats vegne, nemlig bo, arve- eller gaveafgift, ejendomsskatter, almindelige forbrugsskatter, såsom merværdiafgift eller omsætningsafgifter, særlige skatter på varer og tjenesteydelser såsom forbrugsafgifter, skatter på brugen af eller ejendomsretten til motorkøretøjer, skatter på brugen af eller ejendomsretten til løsøre bortset fra motorkøretøjer samt alle andre skatter.

Herudover finder konventionen anvendelse på skatter af de i art. 2, stk. 1, litra b, pkt. 3, a - g, omhandlede kategorier, som pålignes på den pågældende kontraherende stats politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne, jf. art. 2, stk. 1, litra b, pkt. 4, i konventionen.

De gældende skatter, på hvilke konventionen skal finde anvendelse, er optaget i bilag A i de kategorier, som er omhandlet i stykke 1, jf. art. 2, stk. 2, i konventionen.

Konventionen skal også finde anvendelse, fra vedtagelsen at regne, på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, som efter denne konventions ikrafttrædelse pålignes i en kontraherende stat som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter optaget i bilag A, og i så fald skal den pågældende kontraherende stat underrette en af deponitærerne om indførelsen af den omhandlede skat, jf. art. 2, stk. 4, i konventionen

Anmodningen om administrativ bistand i medfør af konventionens afsnit II skal blandt andet ledsages af ethvert dokument, som er påkrævet til inddrivelse eller foretagelse af sikringsakter.

Det følger desuden af art. 18 i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, at en anmodning om bistand om fornødent skal angive:

- a) den myndighed eller det organ, som har iværksat den anmodning, som er fremsat af den kompetente myndighed;
- b) navn og adresse og nærmere enkeltheder, som bidrager til identifikationen af den person, vedrørende hvilken anmodningen er fremsat;
- c) i tilfælde af en anmodning om oplysninger, den form, hvorunder den stat, der anmoder om bistand, ønsker oplysningerne meddelt, for at dens ønsker kan imødekommes;
- d) i tilfælde af en anmodning om bistand med inddrivelse eller med foretagelse af sikringsakter, arten af skattekravet, komponenterne af skattekravet samt de aktiver, hvori skattekravet kan søges inddrevet;
- e) i tilfælde af en anmodning om forkyndelse af dokumenter, arten og indholdet af det dokument, som skal forkyndes;
- f) om den er i overensstemmelse med lovgivningen og forvaltningspraksis i den stat, der anmoder om bistand, og om den er motiveret, når hensyn tages til betingelserne i artikel 19.

International Inddrivelse har oplyst, at fordringer inddrives i den bistandssøgte stats valuta.

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af udenlandske, færøske eller grønlandske skattekrav i skattesager, som ikke er straffesager, samt for inddrivelse af andre krav fra det offentlige, som efter anmodning fra den kompetente myndighed i den pågældende stat, på Færøerne eller i Grønland opkræves eller inddrives her i landet i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om administrativ bistand i skattesager, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 2, 1. pkt.

Opkrævningen og inddrivelsen af de i 1. pkt. nævnte krav sker efter de regler, der gælder for opkrævningen og inddrivelsen af de øvrige fordringer omfattet af denne lov, medmindre andet følger af hjemmelsgrundlaget for opkrævningen og inddrivelsen af de i 1. pkt. nævnte krav, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

Bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”) § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Det er parternes fælles forståelse, at betalingsfristen for fordringer omfattet af fordringstypen DFOECDF altid er indtrådt på tidspunktet, hvor International Inddrivelse modtager Fordringshavers bistandsanmodning, jf. art. 11, stk. 2 og art. 19 i OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager.

Der findes efter det oplyste ingen standardblanket, der skal udfyldes af Fordringshaver.

International Inddrivelse har imidlertid oplyst, at Fordringshaver kan udfylde en standardformular (EU-anmodning – standardformularen, jf. artikel 21 i direktiv 2010/24/EU (herefter ”Anmodningen”) i forbindelse med en anmodning om bistand til inddrivelse af en fordring. Anmodningen er vedlagt som **Underbilag 7.1**.

Hvis Fordringshaver ikke anvender Anmodningen, indhentes efter det oplyste som minimum de samme typer af oplysninger om fordringen, som indhentes for fordringer omfattet af bilag 6 (DFNOBIA), dvs. oplysninger om fordragens beløb, periode, forfaldsdato, forældelsesdato, beskrivelse af fordringen og oplysninger om skyldner i forbindelse med Fordringshavers bistandsanmodning.

Når International Inddrivelse har modtaget de nævnte oplysninger, jf. herom afsnit 4, indberetter International Inddrivelse fordringen i Fordringshaverportalen.

3. FORÆLDELSESREGLER

I dansk ret er forældelse en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

International Inddrivelse har ikke oplysninger om, hvorvidt fordringer omfattet af dette bilag, der fremsendt i henhold til OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, ophører med at eksistere, når forældelsesdatoen for fordringerne er indtrådt.

Parterne er imidlertid enige om, at der ikke kan foretages inddrivelsesmæssige foranstaltninger for fordringerne, hvis fordringernes forældelsesdato er indtrådt.

Det følger af OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager art. 14, stk. 1, at spørgsmål om tidsfrister, efter udløbet af hvilke et skattekrav ikke kan tvangsinddrives (forældelse), skal afgøres i henhold til lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand. Anmodningen om bistand skal give nærmere oplysninger om en sådan tidsfrist.

Inddrivelsesforanstaltninger – truffet af den stat, som anmodes om bistand, i medfør af en anmodning om bistand – der i henhold til lovgivningen i denne stat ville have den virkning at suspendere eller afbryde forældelsen, skal også have denne virkning ifølge lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand, jf. OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager art. 14, stk. 2, 1. pkt.

Den bistandssøgte stat underretter den bistandssøgende stat om foranstaltninger, der suspenderer eller afbryder forældelsesfristen, jf. OECD og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager art. 14, stk. 2, 2. pkt.

Om praksis har International Inddrivelse oplyst, at Fordringshaver angiver en forældelsesdato for en fordring i forbindelse med, at der fremsættes anmodning om bistand til inddrivelse. Forældelsesdatoen er fastsat efter gældende ret i Fordringshavers stat. Når International Inddrivelse indberetter fordringen i Fordringshaverportalen, indberetter International Inddrivelse denne forældelsesdato for fordringen.

International Inddrivelse forestår vedligeholdelsen og opdateringen af forældelsesdatoen, se fordringshaveraftalen afsnit 5.6 & 6.4.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af International Inddrivelses praksis for modtagelse af bistandsanmodninger Fordringshavere er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad International Inddrivelse skal indberette i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

International Inddrivelse har oplyst, at stamdataoplysninger henholdsvis modtages og indhentes efter samme fremgangsmåde for fordringer omfattet af DFOECDF, som fordringer omfattet af enten fordringstypen DFNOBIA (bilag 6) eller fordringstypen DFKFEUD (bilag 7).

Parterne har derfor aftalt, at alle stamdataoplysninger skal indberettes i Fordringshaverportalen efter samme fremgangsmåde, som er aftalt for fordringer omfattet af DFKFEUD (bilag 7), hvis bistandsanmodningen modtages i Anmodningen (underbilag 7.1), eller efter samme fremgangsmåde som er aftalt for fordringer omfattet af DFNOBIA (bilag 6), hvis bistandsanmodningen ikke modtages i Anmodningen, jf. herom afsnit 2.2.

For stamdatafelterne vælg fordringshaver, vælg oprettelsesscenarie, hæfter, stiftelsesdato, periode start, periode slut, oprindelig hovedstol, beløb til inddrivelse, renteregulering, rentesatskode, beskrivelse, forfaldsdato, sidste rettidige betalingsdato, forældelsesdato samt fordringsnote henvises derfor til afsnit 4 i henholdsvis bilag 6 (Den Nordiske Bistandsaftale (DFNOBIA)) og bilag 7 (EU's inddrivelsesdirektiv (DFKFEUD)) for en nærmere beskrivelse af, hvilke stamdataoplysninger der skal indberettes for de enkelte fordringer omfattet af dette bilag.

4.1 Fordringstype (kode)

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

International Inddrivelse skal således angive fordringstypen DFOECDF for fordringer omfattet af dette bilag.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de indberettede fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er

blevet til efter en fælles proces mellem International Inddrivelse og restanceinddrivelsesmyndigheden, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne er med til at sikre, at der indberettes korrekt information om fordringer, der indberettes til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede regler, som opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. Indgangsfilteret vil give International Inddrivelse en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaseerede adgangsregler for fordringstypen DFOECDF i forbindelse med indberetning af nye fordringer i Fordringshaverportalen.

5.1 Regel-ID R_1_1: Fordringsartkoden skal være "INDR"

International Inddrivelse sender udelukkende fordringer til inddrivelse, hvorfor fordringsartskode altid skal være udfyldt med "INDR" i forbindelse med, at der sker indberetning af fordringer i Fordringshaverportalen.

Stamdatafeltet fremgår ikke af Fordringshaverportalen. Reglen vil således altid være overholdt ved indberetning af fordringer i Fordringshaverportalen.

5.2 Regel-ID R_1_2: Fordringen skal altid være en hovedfordring

En fordring indeholdt i fordringstypen DFOECDF er en hovedfordring, og registreres altid som en hovedfordring.

Stamdatafeltet fremgår ikke af Fordringshaverportalen. Reglen vil således altid være overholdt ved indberetning af fordringer i Fordringshaverportalen.

5.3 Regel-ID R_2_1: International Inddrivelse skal indberette en forældelsesdato

Det er aftalt, at International Inddrivelse skal indberette den forældelsesdato for fordringen, som den bistandssøgende stat har angivet for fordringen i forbindelse med den bistandssøgende stat anmodning om bistand til inddrivelse. International Inddrivelse skal således altid udfylde stamdatafeltet "forældelsesdato" med den dato, som Fordringshaver har oplyst for fordringen.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.4 Regel-ID R_3_1: Forældelsesdatoen skal være lig med eller ligge efter modtagelsesdatoen

Såfremt fordringens modtagelsesdato ikke ligger forud for eller er sammenfaldende med fordringens forældelsesdato, betyder dette, at fordringen er forældet på tidspunktet, hvor den modtages til inddrivelse.

Ved at opstille en regel om, at modtagelsesdatoen skal ligge forud for eller være sammenfaldende med forældelsesdatoen, sikres det således, at fordringen er retskraftig på tidspunktet, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden modtager fordringen til inddrivelse.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.5 Regel-ID R_4_1: Hovedstol skal være større end 0 kr.

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Såfremt Fordringshaver ikke har oplyst International Inddrivelse om det oprindelige pålydende for en fordring, er hovedstolen udtryk for det beløb, fordringen har, når den indberettes til inddrivelse.

En fordring kan ikke have en hovedstol på 0 kr. eller negativ værdi, da der så ikke er tale om en fordring. Hovedstolen skal her ikke forveksles med en "0-fordring", som er muligheden for at indberette en hovedfordring med et fordringsbeløb på 0 kr.

På denne baggrund skal stamdatafeltet for hovedstolen altid indeholde et beløb større end 0 kr., medmindre både hovedstol og fordringsbeløb er 0 kr.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.6 Regel-ID R_4_4: Fordringsbeløbet kan ikke være negativt

Reglen er opstillet, fordi en fordring pr. definition ikke kan være negativ. Hvis en "fordring" er negativ, er der – ud fra en juridisk betragtning – reelt ikke tale om en skyld.

Med reglen kan en fordring være 0 kr., hvilket understøtter den situation, hvor International Inddrivelse skal kunne indberette en såkaldt "0-fordring" i de tilfælde, hvor en hovedfordring er indfriet, men relaterede fordringer som gebyrer og renter fortsat ikke er betalt. Når disse relaterede fordringer indberettes til inddrivelse skal de kunne relateres til en hovedfordring. En "0-fordring" gør det muligt at overholde kravet om, at relaterede fordringer altid skal relateres til en hovedfordring, og samtidig kan restanceinddrivelsesmyndigheden se, hvad relaterede fordringer som gebyrer og renter er beregnet af.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.7 Regel-ID R_4_7: Hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Såfremt Fordringshaver ikke har oplyst International Inddrivelse om det oprindelige pålydende for en fordring, er hovedstolen udtryk for det beløb, fordringen har, når den indberettes til inddrivelse.

Fordringsbeløbet er fordringens nuværende pålydende, dvs. det beløb, som indberettes til inddrivelse. Fordringsbeløbet er udtryk for hovedstolen fratrukket eventuelle indbetalinger fra skyldner, hvorfor fordringsbeløbet vil være lig med hovedstolen eller – såfremt der er indbetalt en del af fordringen – mindre end hovedstolen.

Derfor er reglen opstillet således, at hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.8 Regel-ID R_5_1: Forfaldsdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Det er parternes fælles forståelse, at betalingsfristen for fordringer omfattet af fordringstypen DFOECDF altid er indtrådt på tidspunktet, hvor International Inddrivelse modtager Fordringshavers anmodning om bistand til inddrivelse, jf. herom afsnit 2.2.

Hvis forfaldsdatoen ikke er indtrådt, kan fordringen ikke kræves betalt og derfor heller ikke sendes til inddrivelse. Forfaldsdatoen for fordringen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.9 Regel-ID R_5_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Fordringer overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Det er parternes fælles forståelse, at betalingsfristen for fordringer omfattet af fordringstypen DFOECDF altid er indtrådt på tidspunktet, hvor International Inddrivelse modtager Fordringshavers anmodning om bistand til inddrivelse, jf. herom afsnit 2.2.

Førend fordringen kan inddrives, skal sidste rettidige betalingsdato for fordringen således ligge forud for modtagelsesdatoen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.10 Regel-ID R_5_3: Stiftelsesdatoen ligger forud for eller lig med modtagelsesdatoen

En fordring skal i sagens natur være stiftet, før den kan opkræves og inddrives. Der kan af denne grund ikke indberettes en fordring til inddrivelse, hvis fordringen ikke er stiftet.

Stiftelsesdatoen skal derfor ligge forud for eller lig med modtagelsesdatoen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.

5.11 Regel-ID R_7_11: Stamdatafeltet for beskrivelse skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for beskrivelse er af restanceinddrivelsesmyndigheden bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist, jf. Aftalens pkt. 9.1.